

PANORAMA

Wystawa Artystów Instytutu Sztuk Wizualnych Honorująca 25-lecie Uniwersytetu Zielonogórskiego

Ekspozycja PANORAMA stanowi reprezentatywny przegląd dojrzałego dorobku oraz twórczych poszukiwań kadry dydaktycznej Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Obchody ćwierćwiecza uczelni to czas podsumowań, ale i zakreślania nowych horyzontów. Wystawa PANORAMA wpisuje się w ten jubileusz jako akcent rangi szczególnej – ukazuje bowiem potencjał środowiska, które od lat buduje tożsamość artystyczną regionu oraz aktywnie kształtuje markę i wizerunek UZ na mapie akademickiej oraz kulturalnej Polski, transgranicza i zagranicą. Artyści-pedagodzy aktywnie współtworzą żywą tkankę Uniwersytetu, a ich codzienna praktyka warsztatowa, eksperymenty badawcze i dojrzałość formalna przekładają się bezpośrednio na wysoki poziom dydaktyki oraz rozwój całej społeczności akademickiej.

Tytuł PANORAMA nawiązuje do szerokiego spektrum strategii twórczych oraz bogatego wachlarza reprezentowanych na ekspozycji mediów. Wystawiane są tu serigrafie, monotypie, druk wypukły, rzeźbiarski druk cyfrowy pigmentowy i digital art z fakturą stipplingu – cyfrowego ziarna czy architektoniczne studia projektowe, a nadto malarstwo rozbijające konwencje kolorystyczne oraz autorskie techniki rysunkowe, w tym z wykorzystaniem tuszu ecoink czy wreszcie kolaż i asamblaż. Wśród form przestrzennych pojawiają się instalacja łącząca wideo i roślinność, obiekt z metalu, lamp LED i folii, a także witraż. Są i obiekty, które będą ewoluowały w trakcie wystawy – jak instalacja z żywą paprocią i eksperymentalne prace z wykorzystaniem chemii fotograficznej i procesu stopniowej destrukcji odbitki przez światło.

Przekrój tematyczny ekspozycji obejmuje fundamentalne obszary ludzkiego doświadczenia, Wielogłosowa wizualna narracja rozpina się od intymnych opowieści po globalne diagnozy współczesności. Prezentowane prace ewokują refleksję o zacieraniu tożsamości czy oswojaniu sytuacji egzystencjalnie krytycznych. Osią wielu z nich stają się pamięć, biografia oraz intymne relacje – powrót do tradycji etnicznych i babcinych modlitewników, wzruszająca próba przełożenia spontanicznej rysunkowej ekspresji syna na dojrzały język malarski czy pytania o wagę wspomnień zapisanych w ubraniach bliskich, którzy odeszli. Nie brakuje też innych sugestywnych symboli, takich jak łapacz snów chroniący ukochanego przed koszmarami, motyw śpiącego charta jako metafora wierności i zamrożenia pędu życia czy nawiązująca do dziecięcej samotności przed starym odbiornikiem telewizyjnym instalacja z młotkiem, który uwolnić ma postać z ekranu, by stała się wsparciem.

Artyści Instytutu Sztuk Wizualnych kreują iluzoryczne rytmy przestrzeni i studia scenograficzne, poddają analizie choćby motywy agrotechnicznych układów typograficznych, przekształcając je w nawiązania do Wielkiej schizmy wschodniej – do sporu religijno-politycznego i wydarzeń mu towarzyszących, a także wchodzą w nurt bio-tech, badając granicę między wirtualnym światem algorytmów a biologiczną pamięcią materii. Z poetyckim zapisem rytuału codziennego spoglądania przez to samo okno i abstrakcyjną medytacją nad procesem wzrostu organicznego „ciałokwiatu” sąsiadują dystopijne wizje świata po katastrofie ekologicznej i technologicznej oraz refleksje nad rekultywacją natury poprzez re-design czy losem ludzi szukających bezpiecznego azylu przed prześladowaniami.

dr Lidia Głuchowska, prof. UZ, ISW UZ